

Märkligt...

... att man alltid kommer att tänka på asfalt och karteller när vi provar maltwhisky hos Kjell.

Nja, det är kanske inte så konstigt. Det ÄR verkligen väldigt välasfalterat just utanför Stålbäcks. Och det råkade ju vara NCC som gjorde jobbet.

I övrigt är Vassdalsvägen prydd i sensommaren och denna dag, anno 2013, fredagen den 16 augusti, överöses vi inte av sol utan kan njuta av lagom värme i ett lite grått Göteborgsområde.

Nåväl alla kan ju vara tacksamma över att det inte är en viss Sture K som asfalterar för då hade vi kanske kunnat ta oss fram så här. K i i efternamnet står ju inte riktigt för Kvalitet...

Nog om asfalt... Där stod då på provningsbordet de tre kandidaterna som denna dag skulle nagelfaras. En vacker syn för åtta otroligt pålästa och vältrimmade maltwhiskyprovare.

Protokoll & Bulletiner

Denna dag har vi besök av tvenne gentlemän från Skottland och en lurig japan! Kjells tema är de sorter som vid ett tillfälle klassades som de mest omtyckta av svenska maltwhiskykonnässörer. Ett lämpligt val nu när vi börjar bli så otroligt kräsna och kunniga.

Vi avsynar pavorna och bedömer dessa utifrån design, etiketter och information på etiketter och finner dem ligga på någon sorts normalnivå. Japanen använder såklart några väl valda japanska skrivtecken som man förstorar och ger därmed sin pava en speciell och lite österländsk touch. GlenGariochs etikett vinner något över Longmorn, p g a sin färgsättning och informationsdel, men den sistnämnda har dekoretat halsen med en sorts "flärp" i metall vilket ger någon tiondels försprång i klassen "unik design". Vad flärpen är till för förstår vi inte riktigt, men den ger lite sting och karaktär åt pavans design.

1. Yoichi 12 YO

Vi börjar med kvällens dyring – japanen! Ett lite märkligt observandum att dessa japaner lyckas kränga sin virre för ständigt högre pris än sina konkurrenter i Skottland kan ta ut ohemult mer betalt för sin vara. Här avnjuter vi b a en maltwhisky som stoltserar med att ha tillverkat whisky sedan 1797, vilket ju ger ett visst handlag med denna typ av produktion. Och så kommer gulingarna in, börjar tillverka i Yoichi 1934... och sätter prislappen högt direkt!

Knappt har vi avsynat buteljen med den japanska whiskyn förrän första larmet kommer från vår alldeles egen brand –och rökvarnare Isaksson; -Flaskan är rökfärgad!

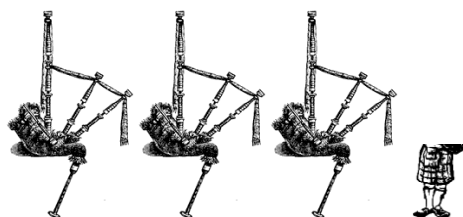
Varning nummer två kommer när vi börjar hälla upp. Den vanlige smuttaren känner enbart en fyllig, fruktig, maltig och läcker doft, men spiller man en droppe på fingrarna som sedan får torka in och sedan luktas på – kommer signalen – tydlig rök!

Följande uttalande har redan blivit ett klassiskt uttryck i maltwhiskykretsar:

- För att inte vara rökig är den ovanligt rökig!

Vi som inte studsar till av en liten strimma rök, kan utan tvivel uppfatta kombinationen av en vällagrad, lite oljig och söt whisky med lätt rökighet som en synnerligen fin kombination. Vår egen rökvarnare har däremot svårt inse att rökskadade varor kan vara något man både kan sälja och dessutom förtära. Och att dessutom gilla det...

En som däremot hyllar denne österländske gentleman är Bertil. Han sätter den först och han låter sig inte smickras av nästföljande kandidaters sötma, torkade frukter eller genuina maltighet! Vi erbjuder i betyg.

För den (enligt några av oss) mjuka rökigheten som bidrar till den goda helheten bjuder vi på en

2. Longmorn, 16YO

Kvällens ålderman. En riktig maltwhisky, endast iklädd sin egen naturlighet och utan extern påverkan i form av sherry- eller bourbonfatsbesudlade av denna härliga whisky. Fjolligheter som bara gör att damerna dricker upp den, undanber den sig. Och vi håller med!

Detta är en stark jävel på 48%, men vi känner ingen överdriven spritighet i doften. Vi konstaterar också att vi får nosa djupare i glaset för att få doftupplevelsen. Den finns där och med några droppar Vassdalsvatten blommar den ut lite generösare, dock ej som japanen.

Vi känner honungssötma, men noterar även att den är en aning torr. Någon tycker att den är naturlig och elegant! Ja, det är ingen buse med finkeldoft och rök i tweedkavajen... Mjukheten byggs på av lite sötlakrits i doft och smak!

Undertecknad känner ett lätt brett i tungroten, vilket jag tolkar som att den skulle kunna ha lite mer mjuk sötma i smaken!

Det är utan tvekan en mycket fin, och lättdrucken, elegant whisky.

För sin fina naturlighet får den en

3. Glengarioch, lagrad på sherry –och borbounfat,12 YO

Återigen en riktig hedersman, med mycket naturlighet. Dock har denna högländare lagrats på såväl sherry –som borbounfat för att få sin fina arom och smak. Vi som är svaga för lagring i sherryfat och som uppskattar vaniljtonerna som bourbonfaten genererar tycker ju att denna virre är helt OK!

Fruktansvärt god, undslapp det någon av de 8 edsvurna! Ja, vi är nog beredda att ta till sådana kraftuttryck. Dock menar vi att den kräver vatten för att utsöndra de fina och späda dofter och smaker som också gömmer sig i fyrverkeriet av kraftiga gom- och smaklöksupplevelser. Inte minst därför att den faktiskt uppvisar modiga 48% alkohol. - Denna dryck kräva vatten!

Med vatten känner vi också torkad frukt i smaken – med citrus som utropstecken!

När vi bockat av sherrytonerna känner vi mer citrus och att det är en präktig malt som bildar basen för denna stabila whisky.

- Nja, stabil och stabil, genmäler skutskeppare Berner, jag tycker allt att den lutar betänkligt! Eller är det bara Pälan som fått lite slagsida?

Vi får uppmärksamma släktforskaren att någon ställt pavan på en kork, eller en bit choklad! Det var därför den lutade en aning... Rättning i ledet!

Och rättning skulle det väl bli, om inte radarparet Isaksson & Eliasson enar sig om att detta är kvällens höjdare! Nu blir vi ju verkligen förundrade; Rök –och tjärnissan Bert och vår

Brännö 2013.08.22

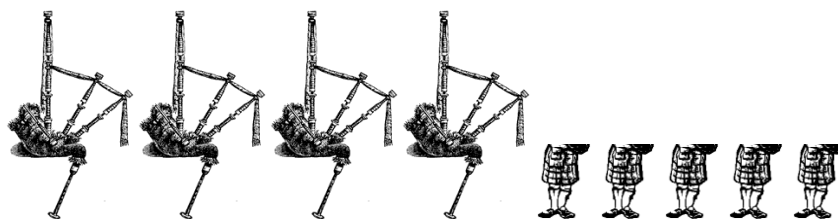

Protokoll & Bulletiner

bläckhornsvarnare Isaksson har uppenbarligen för en gångs skull gått samman i en mycket ohelig allians och försöker rösta upp Glengarioch på en första plats.

-Ty, så står det skrivet i den heliga skrift, att mänskligheten skola sukta efter Glengarioch och sätta den på en piedestal, predikar Bert och Isaksson i kör... Och på piedestalen lär den väl inte stå länge, ty den inmundigas väl i rask takt ganska omgående. Vi hörde att det var bastukväl på gång i veckan...

Sammanfattningsvis, och oeniga som fan, tycker vi ändå att denna eleganta whisky är värd:

Och som stilpoäng för layouten, den tunga korken och den fina smaken ger vi en

Halvtidsvilan

Ja, vi vet ju inte om kocken Kjell fått någon hjälp med måltiden som serverades i Halvtid, men det var i alla fall pajer, som man trott skulle räcka till oss, men också till ett antal bastanta luncher till herrskapet Stålbäck under påföjande vecka.

Men därav blev intet. Det smaskades och åts och kvar låg några ynka rester på pajfaten. Till den läckra måltiden serverades kall öl. Visserligen inte turkisk, men lika god!

Kjell får utan tvekan bära vår kockmössa med stolthet! Vi bugar och tackar!

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Isaksson & Eliasson

Idel, ädel, adel kan man säga att man bjöds på hos greve Silfverblad och hans egen grevinna härförleden. Det är ju svårt bortse ifrån att vi skvimpade i oss de sista, historiska dropparna av den alldeles utomoträffliga JW Green Label. Vi var ju några som tyckte att man borde köpt och sparat en Standard Selection när den lades ned.

Men en pall Green Label hade inte suttit illa att ha nu när man lagt ned tillverkningen av denna vackra fullpoängare.

Brännö 2013.08.22

Protokoll & Bulletiner

Livet har blivit fattigare sedan denna lysande goding försvann från Vinsajten och Prämen. Nu får man livnära sig på Dalwhinnie, Macallan och annat junk...

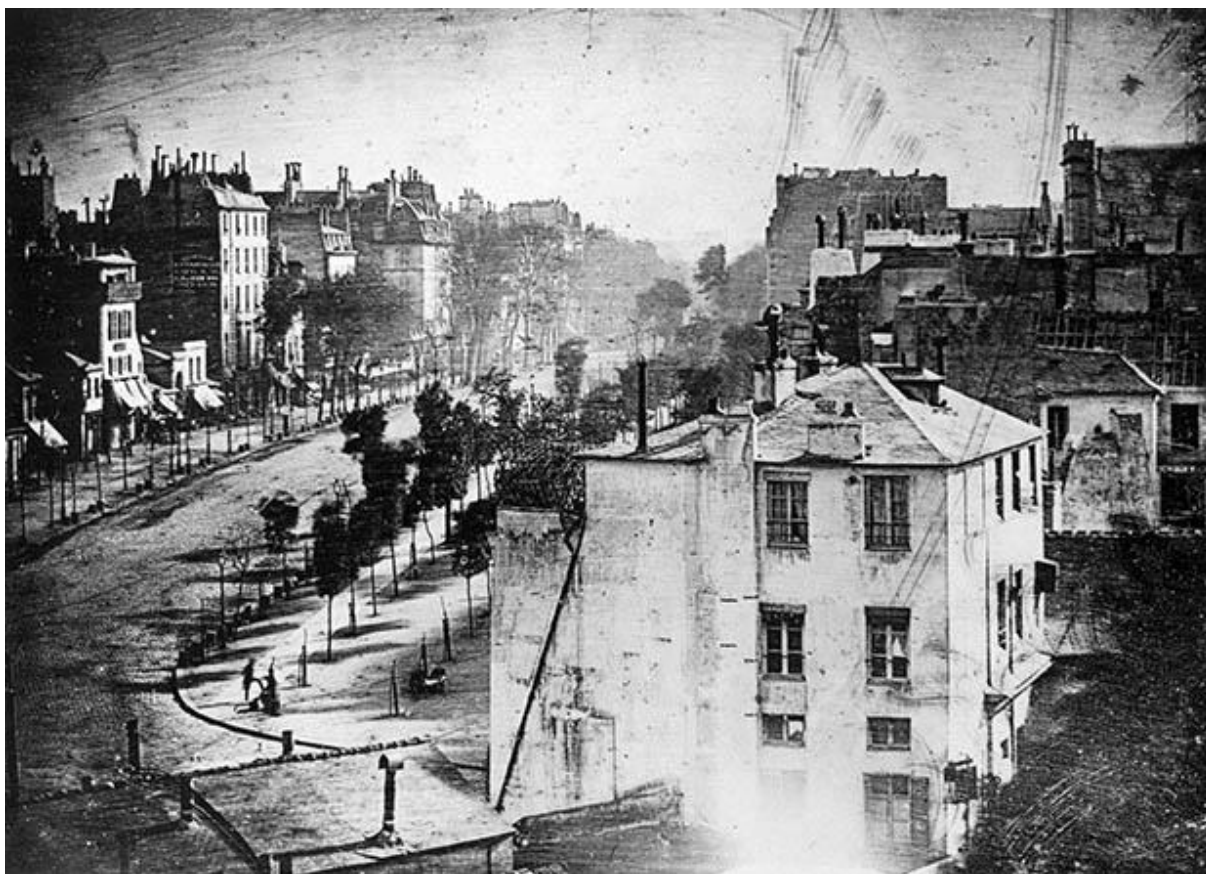
Men på Landvetter fanns det några pavor i juli!

För ett tag sedan hade Metro en kort artikel om tidig fotografering

Och det kittlade min nyfikenhet. Det hävdas alltså att det första fotot, taget på en människa! Bilden togs 1838 av en snubbe vid namn Louis Daguerre. Alltså för 175 år sedan! Fan, tiden går...

Man häpnar när man ser fotot, och misstänker att det var en del meckande med den tidens kamera. Slutartiden var säkert ett par minuter! Gamle Louis tog knappast upp sin iPhone och knäppte detta "i farten":

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Brännö 2013.08.22

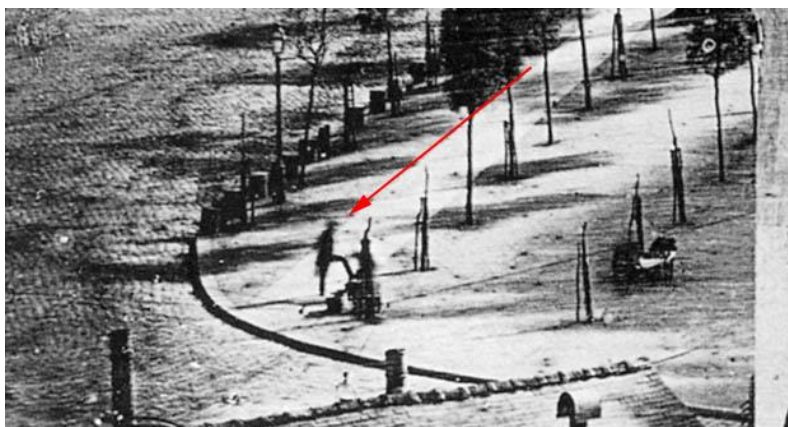

Protokoll & Bulletiner

Notera där nere i början på allén. En lirare får dojorna putsade! Troligen en kille som skulle på maltwhiskyprovning, eller möjligen cognacsavsmakning (Det är ju i Frankrike!). Världens första människa som avbildats på ett foto!

Nedan finns några förstoringar och man ser tydligt att det är en riktig stropp som låter en skoputsare blanka upp dojorna.

Man undrar stilla vem figureerna var. Och det är ju inte helt otroligt att de är födda en bit in på 1700-talet! Och så funderar man över hur de kunde överleva utan t ex internet och mobiltelefoner... Vilket påvert liv!

Häpp, tecknar eder förbundne
Jan F

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.